

JURNAL.

PENTRU RESPÎDIREA SCIINTELOR NATURALE ÎN ROMANIA

Redigeat

de

Professor Dr. Iuliu Barasch și D. Ananescu.

Coprindere: Cursul cailorū.— Ceva despre observațiuni meteorologice.—
Pescele vânător.— Propagația plantelor.

CALULŪ.

Cursulū cailorū.

Deja în secolul al XII. a esistat în Anglia, Joculū cellū mai vestit se face la 29 Maiū, pe
joculū cursulū cailorū (turfū). În secolii mai cāmpulū de la Epsome și se numescū Derby-

de pe urmă, acest jocū s'a regulat și s'a ficsatū
pentru dēnsulū, differite qille în differite locuri.

Turf; mai totă populația Londrei, al acestei capitale de 2 milioane suflete, este adunată acolo. De la lordu și ducă până la țiganu, toți sunt prezenți, chiar parlamentul nu lucrădă în acea zi. Caii care figurădă în acestu turf, mai toți nu s'a arătat în altă parte; cu toate acestea se întemplantă și incelăciuni, că proprietarii unor cai, care au fost și în altă parte, le vâpsesc părul, schimbă numele și facu astfel în cătă nu i cunósce nimini.

Viața cailor, care sunt determinați pentru turf, este pentru totă lumea unu misteru. Aceea ce se întemplantă într'un grajdü englesu, ȕice *Alphonse Esquiros*, este unu mai mare secretu pentru lume, de căt aceea ce se petrece într'un haremü turcescu. Asta se esplică förte lesne, fiind-că este sciutü că se fac mari prinsori pentru aceste cursuri de cai; unii punu sume mari și se prind că cutare calü va căștiga și alții gagiadă érá sume mari că va perde. Așa déră partidele contrarii se ferescu pré multu una d'alta și 'l'u ținü tot ascuns. Mai'nainte s'a și întemplatü că acela, în interesulü căruia era ca calul să nu căștige, a căntatü prin felurimi de miȕl-łoce să nu pótă fugi în ȕiuoa acésta cu iutela cerută. Ba încă s'a făcutü pe ascunsü attentate pe viața acestorü caii și stăpēniü lor eratü siliți să dörmä ei însuși în grajdü căte-va ȕille înainte de ai duce la cursă, ținēnd pistóle încărcate în mână, dând a gusta cănilor apa destinată pentru bēutul cailor, ca să nu fie otrăvită. Este interesantü că în diminēta dillei otărite pentru turf, circulaü felurimi de vorbe pentru caii cursei. Unii șoptesc la ureche: calulü cutare n'a dormitü bine astă nópte; calulü cutare nu era veselü astăȕi. Prin aceste vesti neodihni tóre, vor să descorăȕe pe adversarii lor. Dar într'adevăr premiile de două, trei, patru și șese sute de galbeni, cari se dau calului birutoriu, nu sunt nimicü pe lângö reputătiunea cea mare ce căștigă proprietarul unui asemenea calü. Sunt mulți lordi, care cheltuesc mulți bani, sume mari, numai să biruésca, măcarü o dată, la Derby-Turf, și cu toate acestea n'au pututü să ajungă la acésta; căci acésta este unu lucru de norocu.

În ȕiuoa acestei lupte, se adună la unu loc otărit, nisce samsari deosebiți (betingmens), care se numescü cerculü încântătorü; déră aceea care sunt vestiți pentru jocurile acestea și care pun căte o dată totă averea lorü pentru unu calü, ocupă unu locü în parte. Läng'o galerie mare se află ca unu felü de pivniță, unde se află o balanța. Fiă-eae jakeü (băiat care umblă călare) trebuie căntăritü mai nainte; căci unulü nu trebuie să căntăreacă mai mult de cătă 8 și jumătate petre (o petró are aprópe 6 oca). Déră în realitate cea mai mare parte a acestor jakei (băeți) căntărește numai trei sau 4 petre, și restulü ce lipsește până la 8 petre, se implinește cu greutăți de plumbü, cu scopü că toți să aibă aceeași greutate, spre a nu căntări unul mai mult de cătă cellü-l-altü. După ce s'a terminatü operațiunea acéstă, contabilü curăță arena de spectatori.

Până când Eroidulü nu comăndedă „Go!“ (dutie!) se măsórá bine unu cercü immensü de mare care este arena, se încongióră cu fringii și toți spectatorii se punu în miȕloculü arenei. În anulü trecutü s'a întemplatü că un căne s'a strecorat printre public și când călărețiü au început a alerga în arenă, ellü a alergat printre publicü într'unu modü paralelü cu arena. Negreșit că publiculü englesü l'a aplădatü multü, dar éccö că și în anulü acesta tot în ȕioa lui Derby-Turf s'a arătatü tot unu căne, care a alergatü și acum și a adunatü din nou o mulțime d'aplaude; mulți din englesi au pretinsü că acesta era tot cănele din anul trecut care, după ce a gustat dulcéta applaudelor, a alergat după dēsele și ast-timpü, póte c' a vrut să véȕă numele seü repetat în jurnale ca în anulü trecutü; căci după teoria metempsichosei (călătoria sufletelor în deosebite corpuri) a lui Petagora și a amatorilor Psychografului, se póte că sufletulü unui jurnalist s'a rētăcit în corpul acestui căne, atât de lacomü după publicitate.

Mai toți alergătoriü cursului, ajungü la loculü final otărit, într'unu timpü; diferența pentru cellü d'ântēiü este așa de mică în cătă englesiü o numesc spațiulü a unui jumătate nasü (half a nose); cu toate acestea, acestü micü spațiü otă-

resce pentru câştig şi pierdere de sute de mii de galbeni! Fiă-care Jockey are un număr şi numărul acesta care a ajuns la spaţiul unei jumătăţi de nas mai înainte, se suie îndată printr-o maşină peste înălţimea arenei ca să fiă vizibil de toţi, tot d'o dată bate telegraful şi raportează la toate jurnalele din Britania-Mare.

Dar, precum de multe ori la o concurenţă între oameni biruesce tocmai acela care a avut mai pucină şanţia de reuşire, aşa este şi la cursul cailor; de multe ori telegraful raporată că un neadevărat cal (un wrong horse) adică: acela de care nu s'a speriat nimini, a câştigat.

Dar este şi d'unu interesu mare a urma educaţiunea acestor cai celebri care ajung în Anglia la o reputaţiune mai mare istorică de cât mulţi oameni celebri d'acolo.

Présila acestor cai este într'un oraşel foarte micu anume Newmarket. În acest oraşel se află o singură casă mare, asta este aceea a clubului amatorilor de cai (Jockey-Klub) d'acolo; în acest stabilimentu se află o mare bibliotecă, care este însă plină numai de opuri care tractează despre cai. Tradiţiunea dice că cauza de ce Newmarket are această preferinţă este că, încă în secolul reginei Elisabethe când Philipp II din Spania a trimis acolo famoasa sa „Armata” care s'a înecat totă la termuriile Britaniei, atunci au scăpat în notu câţiva cai arabesci din această armată şi locuitorii de la Newmarket i au împerechiat cu iepe engleze. Dar şi locurile şete immense d'împregiurul Newmarketului sunt făcute tocmai pentru exercitiul cailor de cursu. Cantitatea ovăzului care se consumă pe fiă-care săptămână în Newmarket, este unu ceva necredibil. Celu mai mare posesoru de cai de lusu, este acum acolo Lordulu Stamford care posedă 93 cai de lusu. Fiă-care cal are servitorul (groom) lui, cearşafurile, mantelele, periele şi peptenele selle, în fine o întreagă celulă pentru toaleta lui ca un budoar de dame; cei mai preferiţi primesc şi portocale, pesmeţi şi felurimi de plăcinte. Aceşti cai aşa de îngrijiţi ca o da-

mă delicată, au dobândit şi capriciuri de dame; unii au o slăbiciune pentru o pisică, alţii pentru un căţeluş. S'a vădut cai înfocaţi cărora, le a venit chiar pe arenă capriciul şi n'au mai vrut se meargă înainte; alţii n'au vrut să facă nici un pasu până nule au adusu obiectul tandreţei lor fiă un câne sau un miel.

Toţi cai nobili englezesi de sânge curat (pur sang) se trag din trei strămoşi alle căror nume sunt înregistrate în genealogia cailor de la Newmarket, aceste nume sunt: Darley Arabian, Flying Chil ders şi Godolphin Arabian. Un cal de curs merge acolo numai până la vârsta de 8 ani, pe urmă, rămâne în grajdul pentru prăsilă. Împerechiera acestor cai se urmăde în luna lui Ianuarie şi iepe rămâne în toate 11 luni alle sarcinei selle, liberă pe câmpu. În toţi anii se vîndu minzii d'acolo printr'o licitaţie publică câte o dată pentru unu preţu fabulosu: aşa s. e. a cumpărat în anul 1860 colonelu Townely un minzu pentru 1500 livre sterlinge (3200 galbeni).

Dar minzii au încă a lucra multu până când devinu cai de cursă. Fiă-care minzu la vârsta de 2 ani este datu la unu pansion întocmai ca băieţii la noi.

Maestrul pensionulu este unu întreprenor (trainer) particular care a făcut din educaţiunea cailor o specialitate, o misiune a vieţii selle. Ellu întrebuintează în scola sa metoda lancasteriane, cu monitori etc. adesea minzul ténér ia învăţatura de la calulu bătrân. Dar şi corpulu minzilor este obiectul educaţiunei. Când s. e. gitulu său umerii lui sunt pré groşi, atunci lu învâlesc cu cearşafuri calde, ca să transpire bine, atunci se perde grăsimea de prisosu; printr' această exerciţie sistematică şi o metodă a nutririi convenabilă, vinele calulu devinu elastice şi tari ca oţel, şi pelea lui se face netedă şi lucitoare ca mătasa fină. Un trainer care este un maestru bun, poate să schimbe unu cal ast-fel în cât stăpanulu însuşi să nu lu cunoscă.

B.

(Va urma)

CEVA DESPRE OBSERVAȚIUNILE METEOROLOGICE.

Mulți și imaginează că decă are cineva un barometru, poate să știe mai înainte de sigur schimbările timpului; asta este o eroré. Barometru o știe mai tot d'auna, dar acela care ține barometru în mână, n'o știe tot d'auna, căci se cere o combinațiune d' observațiunii barometrice și termometrice ca s' ajungă cineva la un rezultat esact.

Englesii s'au ocupat în timpul nostru mult cu studiul barometrului într'un mod foarte important pentru ei; adică a afla într'un mod sigur prin barometru sosirea unui vânt tare sau unui uragan c'o di sau două zile mai înainte. Biuroul meteorologic din Londra care este într'un raport cu 20 stațiuni meteorologice englese și sese streine, a ajuns după multe studii și observațiuni a putea anuncia navigatorilor mai înainte sosirea vânturilor violente pe mare; după acestea guvernul englesu a însărcinat pe amiralul Fitzroy d'a pus pe țărmurile Angliei nise telegrafe anunțătoare uraganelor. Aceste telegrafe sau semnale consistă într'un stâlp mare de care atâră un tringhiu și un pătrat: decă vârful tringhiului este sus, însemnă că un uragan va veni de la Nord, decă vârful este jos, însemnă că va veni de la Sud. Decă se vede numai pătratu, e semn că vântul va veni din toate colțurile; decă lăngă pătrat se vede și tringhiul cu vîrful în sus, este un semn că începutul uraganului va veni de la Nord etc.

Ordinul acestor semnale se dă tot d'auna de la biuroul meteorologic al capitalei; la 6 Februarie 1861, s'a dat cellu d'antău semnal de vînt de la Londra la țărmurile Mării Britanie. Dar mulți din căpitani de corăbii au risu d'aceste semne (precum omul practic, empiric, ride tot d'auna de cellu teoric), dar acest risu desprețitor îi au costat mult, căci multe corăbii s'au spart și s'au pierdut în uraganele care au avut loc pe toate țărmurile Angliei în a doua zi.

D'atunci încôce, navigatorii au și început a ave mai mult respect înaintea semnalelor biuroului meteorologic din Londra, ba încă în mai

multe porturi de mare unde aceste semnale n'au existat, le au făcut pe costul lor.

Amiralul Fitzroy a formulat nise reguli pentru aceste observațiuni; este însă adevărat că aceste reguli au valorea lor esactă numai pentru Britanie Mare, și chiar în Britania Mare, biuroul este în stare a prezice numai uraganele care se întinde peste o mare parte a țării și provin dintr'o cauză generală, dar nu și pe cele mici locale care provin dintr'o cauză locală; și chiar această prezicere nu poate să fie mai mult de cît pentru două zile mai înainte. Dar când o furtună anunțată întârziată, atunci este tot d'auna mai violentă și mai durabilă.

Mulți și imaginează că înălțimea colonei mercurului în barometru este un semn sigur pentru un timp frumos; asta este iar o eroré, căci nu pozițiunea absolută a colonei, ci modul schimbărilor este important în chestiunea prezicerei timpului, adică cu care înălțime colona s'a urcat sau s'a scăzut, de aceea observațiunile barometrice în acest biurou se fac la fixa care oră. În genere domnesc aici regulile următoare:

O înălțime de 30 police, anuncie un timp frumos durabil când această înălțime rămâne constantă și nu se schimbă.

Când barometrul d'o dată se suie repede, atunci este un semn că timpul se va schimba.

O cădere încetă (1°/₁₀ police într'o oră) însemnă că schimbarea timpului se va urma încet și că va eși un mic vînt, dar decă barometru cade repede (1°/₁₀ police într'o oră) atunci va veni curînd un uragan mare și periculos pentru navigatori.

Decă barometrul cade pre jos, atunci trebuie observat tot d'o dată și termometru, decă termometru e jos, vîntul va veni de la Nord, decă e sus, vîntul va veni de la Sud.

Este o regulă generală că, o căldură mare, un frig (ger) mare, o ploie tare sau tunete și fulgere lungi, anuncie tot d'auna un uragan mare și periculos.

În climatele nordice, vântul de Nord-ost (Kri-
vetű) face că mercurul barometrului să se suie,
pe când vântul de la Sud-Vestű îl face să cadă.

Cu câtű vântul care va veni, va fi mai tare,
cu atâtű căderea barometrului este mai adincă.

Cu câtű aeru e mai umedű, cu atât mer-
curulű e mai josű.

Când barometru nu e pré sus (are o înăl-
țime de mijloc) și thermometer este josű, atunci
va veni un vântű de la nord-ost cu pucină ploie.

Când barometrul cade și thermometer e sus
(arătând căldură) atunci va veni un vântű Sud-
Vest cu multe ploii.

Un vântű tare care s'arată într'unű modű
tórte repede, anuncie în climatele calde de multe
orű unű cutremur; acésta s'a întâmplat la noi în
nóptea de la 3¹/₂ Octombre când, după multe țille
senine s'a uscatű îndată pe la orele 8 seara, un

uragan de la Nord-Ost care a ținut pênă la me-
diu-noptei, apoi la orele 2 și 20 minunte după
mediu-noptei s'a întâmplat unű cutremur destulű
de tare în trei sguduituri mergând de la Estű
cătरे Vest, între care una a fost destul de tare
și de simțitóre.

Deja Humboldt a observat că, o cădere tare
și repede a barometrului fără vântű, și alte cau-
se, anuncie mai tot d'auna unű cutremurű.

Din celle ățise aici este învederat că, nu e
așa de lesne a face observațiuni barometrice
spre a afla dintr'ensele scirea despre natura tim-
pului care va veni. Căci se cere pentru acesta
o combinațiune de observațiuni barometrice și
thermometrice făcute adesse-orű, ș' o combinați-
une de rationamente logice cu care nu este do-
tat (inđestrat) fiă-care.

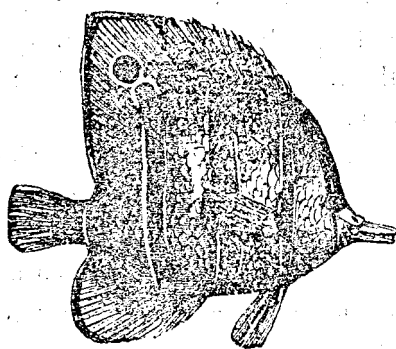
B.

PESCELE VĚNĂTOR.

În regnulű animal, în acésta împărăție ma-
re, mai mare de câtű tóte, există în genere
numai două clase de ființe adicű, cei apă-
sători și cei apăsați, violenți și simpli, sacrifi-
cători și victime. Paiagenul gonesce musca și
este gonitű de către unele passerű care dau
preferințe carnei de paiagenű; aceste passerű sunt
gonite și mușcate d'alte passerű
carnivore care, la rândulű lorű sunt
omorite de către vênătorű, care
érăși la rândul seű este póte apă-
satű de stěpănul seű seignorialű,
care este și elű apăsat póte de că-
tre unű stěpăn ăncě mai mare,
și așa ne arată regnulű animalű
spectacolulű unei vênătoře gene-
rale, un: *bellum omnium contra om-
nes* (un resbel al tuturor în contra tuturor) cum
ține Hobbes. Un tablou tristű, dar adevěrat!

Acésta idee ne a venit la numirea pescelű
vênător, despre care vorbim acum, care este do-
tat c'unű deosebit instinctű de violenție.

Acestű pesce micű d'o măřime de 7-8 po-

Pescelul vênător (*Chelmon rostratus*).

lice, trăiesce în apele Indiei și este tórte remar-
cabile prin modulű cu care ellűși căștigă hrana
din tóte dillele. Ellű trăiesce cu raci mici și
cu insecte, mai cu sémă cu furnici, dar fiind-
că ellű se află în apă și aceste animale staű pe
plantele care se află susű la malul apei, éccű ce
face. Ellű are o limbă fórte liberă, pe care o
apasă în contra cerulű gurei care,
la acest animal este separat ca un
sgiabű și astű-felű este ellű în sta-
re a asvirű spuma la o înălțime de
3 și 4 picióre. Când ellű vede că
animalele de care are poftă, se a-
flă pe plantele de la marginea a-
pei, se apropie acolo încetű și cu
o mare precauțiune; când a aj-
junsű acolo, asvirle peste malű o
cuantitate mare de apă (ca dintr'o pompă),
peste aceste animale, care nefindű pregătite
la acésta, le sperie și cadű josű în apă, atunci
ellű este gata cu gura deschisă, tocmai în lo-
culű unde cadű ca să'i cadă drept în gură; dar
ca un pompier esersatű, ellű nimeresce tot d'au-

na bine:   r   dac   a gre  it vr'o dat  , atunci   ncepe opera  iunea din nou   cu o mai mare aten  iune   i negre  it c   reu  sece.

Sunt duoe feluri de pesci v  n  tori, adic  : *Toxotes jaculator*   i *Chelmon rostratus* (ve  i al  turatele figure).   n Kina, India   i Batavia,   me-nii   in   acesti pesci   n vase umplute cu ap   de

mare;   n vase pun nuele lungi ce sta   afar   din ap  , pe v  rful nuelelor pune insecte   i este o petrecere pl  cut   a ved   cum pescele asvirle apa peste insecte, le atinge, le d   jos tocmai   n gura lui   i le   i m  n  nc  ; at  t place omului spectacolul vicleniei biruito  re,   atunci applaudele sunt gata;   ra din contra atunci vae victis.

B.

PROPAGA  IA PLANTELOR.

ARTIC. VII.

S   trecem acum la propaga  ia plantelor unde vom g  si minuni   i mai mari. Fi  -care ramur   este o plant  , fi  -care foie chiar este un vegetal   i p  te forma un tot   organic unde via  ta va avea   nc   caracterele s  lle deosebite. As-t  st   divisibilitate a unei fiin  e alle c  rei fragmente diverse devin pe r  nd indivi  i, av  nd a-cel  e-  i cualit  i ca   i alle t  tului, este comune po-lipului printre animale.

Dar nu este acella mi  locul cell   mare, mi  locul mai universal   ntrebuin  at de Natur   pen-tru reproduc  ia vegetalelor. Arta a g  sit o mul-  time de mi  loce ca s   scurte  e, ca s     ic  u a  a, copil  ria unei plante, prin altoire, buta  i. Natura urm  d   un   alt   drum, ea nu frac  ione  d   lucr  -rile s  lle   i nu   ntrebuin  e  d   buc  i mici pentru a constitui t  turi. O lucrare cu cheltueli n  o  e este aceea care o cost   mai puc  n.   n nesbeibi-la s   avu  ie ea resp  ndesce germenii cu abun-dan  ie   i ca s   fi   conformi cu tipul primordial  , printr'o successiune ne   nterupt  , ea face s   nasc   dit  r  ceia chiar care a   e  it din *Atot pu-ternica sa m  n  *. Hermtoruditismul trebuia s   fi   acordat la uisce fiin  e care v  d   t  te sce-nele existen  ei lor gr  m  dindu-se   n str  mtul lo-cal unde cea din   nte  u dintre t  te a pus   n mi  -care mecanismul organiza  iunii lor. A  a ast   class   coprinde cell   mai mare num  r   de vege-tale, unele sunt androgine: ceea ce face aseme-neu s   se   ndestule  e singure   n actul reproduc-  iunii. Pucine sunt reduse la un singur sec  su   i acellea sunt   nc   destinate a tr  i   n vecin  -tatea indivi  ilor care posed   sec  sul correspo-

dent,   i nunta se face prin mi  locirea altora. Su-flarea v  nturilor   i sborul repede al passerilor favoris  a apropierea sec  selor, la care distan  ia pare c   pune obstacol. Insectele asemenea care vin s   caute prada   n   ntru florilor, ca   spe  i reconos-c  tori se   ns  rcin  d   d'a negocia unirea osp  taru-lui care le a permis s     ed   la mas  .

Dar   ec   momentul c  nd Natura,   ngrijit  re d'a face nemurit  re uvragele s  lle, va s   ne arate miracole. S  rele de prim  v  r   mai puc  n oblie face s   se sue   n vegetale un suc mai bogat; t  te se apropie, t  te se propag   repede pe suprafacia glo-bului. Pentru c   patrupedele, reptiliile   i insectele pe p  m  nt, passerile pe frun  e, contribuiesc prin amorurile lor la crescerea speciilor anima-te; pentru c   nuoi consomatori sunt   n ajunul d'a apare, trebuie ca regnul vegetal, supun  ndu-se la acell  e  i legi, s   repar   perderile ce a f  cut.

Nun  i   nc  nt  to  re se preg  tesc   n selbe (p  -duri)   i v  i, pe mun  i, pe colline   i   n c  mpii.

Florile se arat     nsocite d'o fraged     i su-ri  dind   verd  t  . Assemenea c'o col  n   u  ure, acellia spre s. e. care p  rt   patul lui Ulysse, pe-donculul (c  da florii) support   patul nup  ial. O str  lucit   corol  i d   perdele de color   virgine, sa   pl  cut amestecate,   i aurora cu degitile s  lle de ros   a rev  rsat esen  a sa.   n acest asil   misterios se celebr  d   hymenul plantelor; acolo se desemn  d   imagina pl  cerei, ast   dulce   i fugitiv   sgu-duire a fiin  ei chimat   de *Bun  tatea conserv  to  re* pen-tru propria sa reproduc  iune.

  ndat   ce bobocul generator este gata a se ar  ta, tot ceea ce l   apropie pare   ns  rcinat a

veghea asupra sôrtei s'elle. Părțile esențiale sunt protegiate d'o corônă de petale susținută de caliciu ca d'unu didu de erbă verde. Fiind că petalele au ôre-care analogie cu foile de care erau învelite în bobocu, elle dau germenului serviciile ce le au datu și lorū acellea. Forma lor cam concavă reflectă rațele sôrelui asupra socilor puși în centrul ei. Strânse împregiurul antherelor și stigmatului ca nisce matrône discrete, favorisă apropierea lor și adesea acesta are trebuință de grija lor officiôsă, ca să se pătrundă de praful preciosu care servă a le feconda; îndată ce acest actū misterios s'a isprăvit elle se depărtădă, acrul se parfumă, perdăoa es retrage și lassă leagănu descoperit la priviri. Când fructul este d'o natură fragedă și delicată petalele sunt de desuptul embrionului, ca să i serve de manta, dar decă este destul de compactu (tare) ca să reziste la impresiunea nopților încă reci, atunci assicurate de sôrta sa elle se punu d'asupra lui ne având trebuință a'i da ajutoru. Acellasi motivu le deslipesc după feconđatiunea germenului, căci o corolă deschisă este gata d'a se vestegi.

Preumblări deliciose, descoperiri mai ravisante (răpitore) încă, ați început dar, pentru observatorul amicū al Naturei! Deja collinele înflorite și văile încatifelate au întins carmenii la apropierea sa. Muntele din sinul rocei acoperitū cu tufe, n făcut să lucescă la ochii sei trunchiul purpuriu care, mai inocent de cât trofeele lui Milthiad, a turburatū adesea somnulū seū! Arborul care protege capul seū în contra focurilor sôrelui este un aliment pentru meditație; planta mai modestă care se caută și se descopere prin parfumul seū, îi descopere nisce miracole la care era deparie d'a se accepta. Ellū assistă la serbătorea Naturei și la hymeneul fiițelor; cu lupa în mână ellū pătrunde subț adăpostul cellū mai depărtat al acoperișului maternū, și descopere în mai multe flori imagina a amorului s'a fidelității conjugale.

Dumbrăvi, îndesiți frunzele împregiurul lui! Roca garnisite cu frunza capri cu trompe miroșitoare, ascundeți'lū de tôte privirile când e admisū la misterele vóstre! Patul nuptial al Naturei este plin de secrete, căci Natura când voisce să cre-

ede o ființă, se retrage în locuri secrete, misteriose și trage perdeoa

Nu vom uita că florile care nu se par a esista de cât pentru plăcerea vederei, sau pentru adorat, în general nu pórta fructe, elle compensădă această lipsă prin esența mirosului și prin frumusețea lor. Lesne a se deslipi după trunchiū se află pretutindini sub pașii nostri și la 'nălțimea mănăi nóstre; din contra florile plantelor leguminoase ș'alle arborilor fructiferi sunt în general necolorate, sau numeroase agregatiuni ne fac singure mirosul simțibil. Lipsite d'un petiol lung elle sunt d'o scurtă durată. Între tôte, formele lor sunt mai pucini grațioase, căci nu intră în compoziția corolei lor de cât un mic număr de petale, pe care încă penelul Naturei nu pare a se fi preumblat de cât cu neglijenție. Ar dice cineva că ea nu întrebuintădă pentru această de cât remășițele văpselelor ce au ramas pe plancheta sa, după ce a colorat laléoa superbă, bogata anemone (dedețelū), irisul (stânjinū) azuriu, și rosa, care este adevăratul Venus al atelierului ei. Eccō cum preservă ea de mai multe pericole fructele gustose ce ne dă. Acestea sunt ca nisce copii ce ea trebuie să îmbrace bine în contra schimbărilor aerului ș'alle timpurilor, dar cărora ea se pădesce bine d'a da rochiū mărețe sau parfumate, de frică ca să nu escite, printr'acest luesū, cupiditatea trecătorului. Aste flori cu pucină înfăcișare descéptă assemea în spiritul înțeleptului suvenirul ómenilor recomandabili care, mult timpū îmbrăcați în vestminte gróse și necunosenți de contemporanii lor, le au lăssatū cu tôte acestea, fructe de sciințe și exemple de virtute.

Plantele, și mai cu sémă florile care nu se pot propaga prin semințe, prelungesc într'un modū nedefinit durata lor, dânduși vr'un june moștenitor pe care'lū cresc în secret ca să i lasse frumusețea și parfumul lor; elle 'lū ascund uneori în caliciul lor prolifer, alteori între solzi bulbilor, sau în butași rădăcinilor lor.

Nu este o convenință care n'a fost observată într'aceste produciuni fragile și durabile împreună. Elle aparțin, prin familii și prin specii, la divisiunile anului; se găsesc pucine în timpul iernei, epoca în care nu mai părăsim locuința

noastră, și când asprimea frigului împedecă emanațiunile odoriferante d'a ajunge la nările noastre. Cu toate acestea iarna nu este cu totul lipsită. Fruntea sa albită se coronedă încă cu șiofrună, viorele, ghiocel, ciclamen și hepatice de toate colorile. Modestă și grațioasă deputație care ni se pare trimisă de la confinele (otarele) imperiului vegetal, ca să ne anuncie apropiata întorcere a tot ce poate încanta simțurile noastre. Parfumurile trebuind să fie combinate cu căldura și neputând eși afară de cât prin acțiunea ei, florile de iarnă sunt fără odor; pentru aceea cele mai multe sunt nefeconde.

Aste amănunte în care a intrat *înțelepciunea Ordonatrice* arată nise intențiuni, al căror obiect este mai cu seamă ființa la care organele sunt mai bine dezvoltate. Pentru ce scop a roșit ea garoafa și a umplut-o cu o dulce odor? Pentru care sfârșit a tras ea conturul regulat al anemonei (dedețel)? Ce ochi s'ar fi oprit pe frumoasa carnațiune a lălelei? În scurt, pentru om ea prepară atelierul vegetațiunei, sau cellă pucini a pastrat partea cea mai plăcută. Pentru noi distilă (strecoră) balsamul și esențele și le face să curgă de la stamine până la pistil; amestecă sau separă colorile ce le întinde peste petale și după ce a isprăvit opera sa le pune în drumul nostru, nu ca să-i facem elogiuri, precum se ascăptă un artist care

espune tabloul său în public, ci ca să descepte în noi emoțiuni de plăcere și de reconștiință.

Dumueșu prin plante ne vorbește cu voce înaltă, pentru că învederat elle nu sunt lucruri întâmplătoare, ci create cu scop.

Plăcute producțiuni! După ce am străbătut pământuri uscate, păstrandu-ne a mai străbate încă, ne am odihnit aproape de voi și ne am oprit cu aceeași plăcere ce gustă călătorul când întâlnește un oasii în desertele Libiei! am simțit plăceri neesprimabile când ne am odihnit sub încântătoarele voștre umbre. Voi ne ați prezentat pentru prima oară strălucitul fenomen al vieții: așa imaginile împrumutate din propria noastră esistență ne au servit a descrie principalele acte ale voștre. Și cu toate acestea ne a costat mult fiindcă v'am refusat simțibilitatea! Ah! de împărțiați voi acest dar cu noi, arare-ori contrariate în aplecările voștre, aședate într'un aer liber. răspândite într'un pământ roditor, fragede obiecte de amor și de dilicatețe, ați fi d'o mie de ori mai fericite de cât omu, pentru care astă simțibilitate este prea adesea amestecată cu amărăciune; Natura, fără a se espune la dreptele noastre reprobații, nu pută să se arate mai liberală către voi.

A.

COMUNICAȚIUNI ȘTIINȚIFICE.

Epidemia Versatului la Berbecii englesi, s'a arătat pentru prima oară în anul 1847; ea fu atunci introdusă în Englitera prin aducerea spre vândare a unor berbeci merinosi veniți din Danemarca. Astă epidemie a causat atăta pagubă în cât s'au temut d'o cam dată d'a vedea că dispăre cu totul specia ovină, astă bogăție a agriculturii englese, și ca să întîmpine reul a trebuit să alerge la mijloacele cele mai energice. Inspectorii bilciurilor și tîrgurilor fură autorizați a prinde și a omori toate animalele malate aduse spre vîndare și supunând pe proprietari la o amendă (ștraf) de 500 fr.

De la anul 1848, nici o urmă d'acestă biciu nu s'a arătat și reul a fost dar mai uitat, când de curînd s'a declarat în trupele de la Wiltshir. Au alergat din nou la mijloacele din anul 1847

și cu toate aceste reul face în fiă-care și nuoe progrese; a cîștigat țerrile limitrofe, Dortetshir, Hampshir, Berkshir etc. Medicii și Veterinarii însărcinați d'alui combate sunt departe d'a fi d'accord asupra modului de tratament și despre natura precațiunilor ce trebuie să-i opui. Unii laudă cu cea mai mare conștiință altoirea ce alții consideră ca mijlocul de propagație cellă mai energic al epidemiei.

O întîmplare straordinarie a avut loc în luna trecută în cetatea Namur din Belgia. Un trîșnet puternic a cădut în noaptea din 25 Septembrie asupra teatrului din acellu oraș și i a dat focu. Toți locuitorii au fost destepțați fără veste și toate casele au fost tare sguđuite. Aduoa și ruiile teatrului presentaui un spectacol trist și atîngător.